

ливитѣ нѣща, които е написалъ масалиотѣтъ Питеасъ⁷⁾ за разположенитѣ покрай океана земи; при това той се е мжчилъ да прикрие лъжитѣ си съ астрономия и математика. Обаче ние трѣбва да оставимъ тия писатели на страна; сжщо и думитѣ на Софокла, който въ една отъ своитѣ трагедии разказва, че Орития била грабната отъ Борея⁸⁾ и отнесена „задъ Понта въ самитѣ краища на земята, при изворитѣ на нощта, при небеснитѣ врати и старата градина на Феба“, не се отнасятъ никакъ къмъ нашата цѣль и трѣбва да ги оставимъ настрана, както постъпва и Сократъ въ Федъръ. Ние ще разкажемъ това, което ни е прѣдала и старата и сегашната история.

2. Гърцитѣ смѣтали гетитѣ за тракийски народъ; тѣ живѣяли по двата брѣга на Истъръ, както и мизитѣ, сжщо тракийски народъ, който сега се нарича мези (Μεσση); отъ тѣхъ произлизатъ и мизитѣ, които сега живѣятъ между лидитѣ, фригитѣ и троянцитѣ. Пъкъ и самитѣ фриги сж *бриги*, едно тракийско племе, както и мигдонитѣ⁹⁾, бебрикитѣ¹⁰⁾, медовитинитѣ, витинитѣ, тинитѣ¹¹⁾ и както мисля, и мариандинитѣ¹²⁾; всички тия племена сж напуснали окончателно Европа, останали сж тамъ само мизитѣ. Както ми се струва, вѣрно е прѣдположението на Посидония¹³⁾ че, Хомеръ, като говори: „самъ той (т. е. Зевсъ)

7) Питеасъ отъ Масалия, който пжтувайки изслѣдвалъ европейския сѣверъ, около врѣмето на Александра Велики; написалъ съчинението περί ὁκεανού.

8) Бореасъ, сѣвер. вѣтръ — като богъ. Той живѣялъ въ Тракия и билъ открадналъ отъ Атика Орития, дъщерята на Ерехтея.

9) Едонско племе по долни Вардаръ, въ жгъла на Солунския заливъ, и до езерото Болбе (Бешикъ-гьолъ). Мигдони имало и въ Мала-Азия (въ Витиния, Пергамене, долината на Хермосъ, при Милетъ).

10) Старъ народъ въ Витиния и Мизия, въ 8. в. пр. Хр. погълнатъ отъ витинцитѣ.

11) Най-старитѣ жилища на тинийскитѣ племена сж били при Струма; медовитинитѣ сж били съсѣди на медитѣ (последнитѣ живѣяли въ Малешово, Пиянечко и Разлога). Тинитѣ и витинитѣ, притискани навѣрно отъ пеонцитѣ, се прѣселили въ М. Азия; обаче часть отъ тѣхъ останали въ Европа (ср. Strab. XII p. 541; нашия прѣводъ по-долъ; Hecporh. anab. VII 4, 2).

12) Мариандинитѣ, западни съсѣди на пафлагонцитѣ, вѣроятно принадлежатъ къмъ старата малоазийска раса, а не къмъ дошлиитѣ отъ Тракия фриги; гл. Ed. Meyer, Gesch. des Alt. I 2, 625.

13) Историкъ, философъ, естественикъ, род. ок. 135 г. пр. Хр. въ Апамея; между 100 — 90 пр. Хр. пжтувалъ на западъ, билъ и въ